

**Posudek vedoucího práce na diplomovou práci
Radka Pěluchy
„Raná tvorba spisovatele Yu Dafu(a) a romantický náhled na literaturu“**

Struktura práce a formální náležitosti:

Yu Dafu bývá díky specifickým kvalitám svého raného díla označován za představitele romantického proudu v moderní čínské literatuře. Východiskem diplomové práce je proto zamyšlení nad shodami a rozdíly v „romantických tendencích“ a pojetí romantismu v západní a čínské literatuře a umění. První část práce, která si klade za cíl podat přehled přístupů k literární tvorbě a estetických východisek, o nichž lze uvažovat jako o klíčových inspiračních zdrojích spisovatelovy povídkové tvorby z let 1921-1927, rovněž předkládá charakteristiku japonského žánru *shishosetsu*.

Druhá část práce, jejímž těžištěm je interpretace povídek „Yinhuisse de si“ a „Chenlun“, je uvedena stručným zasazením Yu Dafua a jeho tvorby do dobového historicko-literárního kontextu, jakož i přehledem spisovatelových názorů na literaturu.

Přílohu diplomové práce tvoří diplomantův překlad obou analyzovaných povídek.

Práce splňuje formální náležitosti na diplomovou práci kladené, je přehledně a logicky členěná a je napsána kultivovaným jazykem a vybroušeným stylem, který svědčí o diplomantově myšlenkové vyzrálosti.

Hodnocení:

Úvodní, kompilační část práce usiluje o podání přehledu nejdůležitějších prvků domácí tradice i cizích vlivů, které se nejvýrazněji podílely na utváření „romantismu“ moderní čínské literatury. Silnou stránkou diplomantova výkladu je zdravá skepse vůči jednoznačným definicím či učebnicovým charakteristikám a schopnost pojmenovat nejdůležitější literární tendence a postoje vykazující romantické kvality.

I když omezený rozsah této části diplomové práce nedovoluje výrazné rozšíření záběru, úplnější výčet dalších možných domácích zdrojů Yu Dafuova romantismu, doplněný jejich stručnou charakteristikou (ze staré literatury např. Zhuangzi, Qu Yuan, Ruan Ji, případně další ze Sedmi nesmrtelných (mudrců) bambusového háje, Li Bai..., z Yu Dafuových bezprostředních předchůdců např. Su Manshu), by nepochybně zvýšil nejen kvalitu kompilační části práce ale umožnil by i plastičtější představení Yu Dafuova raného díla v části analytické.

Stat' věnovaná japonskému žánru *shishosetsu* vhodně vyzdvihuje významný leč dosud nedostatečně probádaný inspirační zdroj Yu Dafuovy tvorby. Vedle literárních aspektů japonského *shishosetsu*, je žádoucí, jak diplomant sám poznamenává, věnovat též pozornost možným shodám v povaze japonských literárních spolků a společnosti Tvorba. Hlubší sonda do výše naznačených mimoliterárních souvislostí (jejím východiskem by mohla být např. práce M. Hockx: *Questions of style: literary societies and literary journals in modern China 1911-1937*) by mohla poskytnout podpůrný argument diplomantovy teze o formativním vlivu *shishosetsu* na spisovatelovu ranou tvorbu.

Kapitola věnovaná Yu Dafuovým dvěma literárně-teoretickým pojednáním, zevrubně představuje koncepci literatury a literární tvorby, kterou spisovatel formuloval na sklonku svého raného období před svým příklonem k levicovému pojetí literatury. Přestože nejde o vyčerpávající přehled Yu Dafuových dobových názorů na literaturu, výklad upozorňuje na nejdůležitější koncepty a tendence, které formovaly spisovatelovu ranou tvorbu. Pro pochopení spisovatelova díla jako ztělesnění jedné z poloh osobitého romantismu, s nímž se setkáváme v raném stádiu vývoje moderní čínské literatury, je cenný zejména diplomantův poukaz na Yu Dafuovo přesvědčení o významu „uměleckého impulsu“ jako základu tvorby, jakož i poukaz na spisovatelovo tíhnutí k idealistickému pojetí literatury.

V analytické části práce, v níž jsou s ohledem na svébytnost jejich romantického charakteru zevrubně představeny dvě Yu Dafuovy povídky, se diplomant prezentuje jako pozorný a vnímavý čtenář literárních textů a jejich interpretací: U povídky „Yinhuisse de si“ diplomant zaměřuje pozornost především na ty aspekty díla, které souzní s Yu Dafuovým pojetím literární tvorby. Ohledání významů povídky „Chenlun“ se pak děje převážně prostřednictvím přehledu Yu Dafuovských studií. Diplomant vyzdvihuje, že povídka „Yinhuisse de si“ dokládá zaměření na ideálno a zaujetí pro melancholický sentimentalismus, zatímco povídka „Chenlun“ vypovídá o jiném dominantním rysu Yu Dafuovy rané tvorby, totiž o obtížné uchopitelnosti ambivalentního subjektu, který osciluje mezi autentičností a vykonstruovaností.

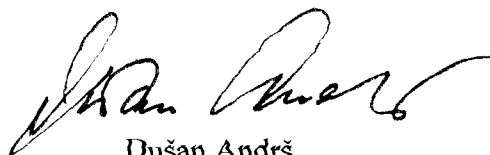
V závěru práce diplomant s poukazem na předchozí výklad vyslovuje přesvědčivý názor, že základní konstrukcí, která uvedené literární charakteristiky či „hodnoty“ Yu Dafuova raného díla nese, je právě žánr *shishosetsu*.

Závěr:

Přestože představení tradic a vlivů (čínský romantismus a sentimentalismus, západní romantismus, japonský naturalismus a žánr *shishosetsu*), které jsou diplomantovi klíčem k Yu Dafuovi, nejde vždy do žádoucí hloubky, a přestože se bližší pohled omezuje na dvě povídky, posuzovaná práce jednoznačně poskytuje zasvěcený a inspirativní vhled do estetické a myšlenkové podstaty Yu Dafuova raného literárního díla.

Navrhuji hodnocení „výborně“

V Praze dne 30.5. 2007

Dušan Andř